

Pirineu. L'obscur inici de l'expansió de la sardana s'explica, crec, amb el fet normalíssim i humaníssim que tal i tal cobla tractessin de poder actuar en les poblacions més importants de les comarques veïnes a la seva, i millor i tot en les comarques no veïnes.

Així es comprén la incursió de la cobla d'en Miquel Guix l'any 1850. Va anar a tocar a Mataró. I com que Mataró era tan a la vora de Barcelona, Miquel Guix va decidir d'arribar-se fins a la capital, sense contracte, únicament per provar sort. I la sort va acompanyar-lo. Ell i la seva cobla van omplir el buit de dos dies no programats... en el mateix gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Per una simple raó de circumstàncies, la sardana va entrar a Barcelona per la gran porta del Liceu.

Allò havia estat un meteor; i fugaç o no, un prenunci. Nou anys després, el 1859 —l'any de la Renaixença, l'any dels Jocs Florals, l'any del primer submarí del món rodant sota l'aigua del port de Barcelona, l'any de l'inici de l'eixampla barcelonina— amb no poca concurrència de rossellonesos i empordanesos i amb una gatzara i una avalot que van merèixer algunes censures, se celebraren les primeres ballades barcelonines.

FESTES DE PRIMAVERA

*Les Festes de Primavera
s'han organitzat de nou
provocant com lògic era
un veritable enrenou.*

*Gent que es movia i trobava
per les Festes programar
i allí cadascú aportava
idees a realitzar.*

*Un dels problemes era,
com aconseguir diners,
doncs la nostra idea primera
fou de que no es cotitzés.*

*Però com era d'esperar
el problema es va resoldre,
la gent va col·laborar
i tot va ésser arribar i moldre.*

*La gent a les Festes anava
quan es volia divertir,
doncs allí tothom trobava
motiu per poder-se esbargir.*

*Els infants, pares i mares,
joves, avis i tothom
varen sortir de les cases
omplint actes gom a gom.*

*Agraïm sincerament
l'ajuda que hem trobat
i que ha estat certament
la base del bon resultat.
Esperem que l'any vinent
ens tornem tots a trobar
i tant gran esdeveniment
us puguem de nou anunciar.*

